

Transfiguració del Senyor, “ESCOLTEM-LO !”

Sempre podem caure en la trampa de **instal·lar-nos en la vida**, buscant un aixopluc agradable, a on podrem viure tranquil·lament, sense masses sotracs, o situacions estressants, i tan se val si hem de deixar els nostres grans ideals.

Quan s’ha aconseguit un cert nivell professional i social, quan s’ha establert la llar, quan el dia a dia és més o menys assegurat, és fàcil preferir un cert **conformisme apaivagador** per tirar endavant, obviant com més podem les molèsties.

Busquem llavors un ambient confortable per fer-ne un niu acollidor, una llar per a llegir o escoltar bona música, i de tant en tant, desplaçar aquesta llar per uns dies de vacances o un fi de setmana exòtic. No hi ha res de més normal.

Però, aleshores podem descobrir amb més acuitat que la felicitat no quadra forçosament amb el benestar, **que falta a les nostre vides alguna cosa que ens deixa buits i insatsifets. Alguna cosa que encara no hem aconseguit, alguna cosa que no hem pogut “comprar”.**

Allò que falta, és senzillament **l’alegria plena** de aquell que sap emocionar-se amb la felicitat dels altres, però més que tot amb els patiments, fent-se propers d’aquells que el món no fa ni cas.

Però, hi ha una manera de “instal·lar-se” que pot pretendre fonamentar-se en una postura **que no té res de cristiana.**

És la perpètua temptació de Pere que amenaça tots els creients : **la de fer cabanes en les nostre “muntanyes”, on pensem haver arribat definitivament,** per trobar en la religió el confort interior, desconnectant-nos de les nostres responsabilitats individual i col·lectiva en el compromís d’una convivència més humana, més fraternal.

El missatge de Jesús és clar : una experiència religiosa no té res de cristià si ens aparta des altres i ens allunya de l’atenció a tots aquells que pateixen, d’una manera o d’una altra.

Transfiguració del Senyor, “ESCOLTEM-LO !”

Jesús ens demana de sortir de les nostres “cabanes” de baixar de les nostres “muntanyes”, de no aferrar-nos en vides potser còmodes però també avorrides, per gosar per fi l’alegria de la trobada, fins que, en els nostres gestos, en les nostres vides, es reflecteixi la Llum del Transfigurat, la Llum del Ressuscitat. “ESCOLTEM-LO !”